

2. Rada Ministrów określi przedsiębiorstwa i instytucje, które podlegają Ministrowi Przemysłu Drobnego i Rzemiosła.

Art. 4. 1. Znosi się Centralny Urząd Drobnej Wytwórczości.

2. Sprawy, należące dotychczas do Centralnego Urzędu Drobnej Wytwórczości, przechodzą do zakresu działania Ministra Przemysłu Drobnego i Rzemiosła.

Art. 5. Pracownicy, zatrudnieni dotychczas w Centralnym Urzędzie Drobnej Wytwórczości, przechodzą do służby w odpowiednich działach Ministerstwa Przemysłu Drobnego i Rzemiosła.

Art. 6. Traci moc ustawa z dnia 7 marca 1950 r. o Centralnym Urzędzie Drobnej Wytwórczości (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 104) z wyjątkiem przepisów art. 9, które pozostają w mocy z tą zmianą, że przewidziany

w nich zakres działania Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego przekazuje się Ministrowi Przemysłu Drobnego i Rzemiosła.

Art. 7. Wykonanie ustawy porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrowi Przemysłu Drobnego i Rzemiosła.

Art. 8. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Wiceprezes Rady Ministrów i Przewodniczący
Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego:

H. Minc

Minister Przemysłu Drobnego i Rzemiosła: *A. Zebrowski*

248

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 2 czerwca 1951 r.

w sprawie wymagań do zajmowania stanowisk referendarskich w organach zastępstwa prawnego.

Na podstawie art. 15 dekretu z dnia 29 marca 1951 r. o organach zastępstwa prawnego (Dz. U. R. P. Nr 20, poz. 159) zarządza się, co następuje:

§ 1. Do zajmowania stanowisk referendarskich, związanych z udzielaniem pomocy prawnej w organach zastępstwa prawnego, mogą być dopuszczone osoby, które:

- 1) odpowiadają ogólnym warunkom, przepisany dla pracowników państwowych,
- 2) dają rękojmię należytego wykonywania swoich obowiązków zgodnie z zasadami praworządności ludowej,
- 3) ukończyły wyższe studia prawnicze z przepisany egzaminami,
- 4) odbyły dwuletnią aplikację w organach zastępstwa prawnego, zakończoną złożeniem egzaminu referendarskiego.

§ 2. Wymagania odbycia aplikacji i złożenia egzaminu referendarskiego nie stosują się do:

- 1) osób, które złożyły egzamin referendarski w b. Prokuraturii Generalnej R. P. lub zostały od tego egzaminu zwolnione,
- 2) osób, które w myśl ustawy o ustroju adwokatury posiadają kwalifikacje, uprawniające do wpisu na listę adwokatów.

§ 3. Prezes Rady Ministrów może zwolnić osoby, ubiegające się o przyjęcie na stanowiska referendarskie, związane z udzielaniem pomocy prawnej, od odbycia ca-

łości lub części aplikacji w organach zastępstwa prawnego jak również od złożenia egzaminu referendarskiego.

§ 4. 1. Na stanowisko aplikanta w organach zastępstwa prawnego mogą być powołane osoby, które odpowiadają wymaganiom, określonym w § 1 pkt 1—3.

2. Aplikacja polega na zaznajomieniu się ze wszystkimi działami pomocy prawnej.

3. Ogólne kierownictwo kształcenia aplikantów należy do dyrektora Urzędu Zastępstwa Prawnego.

§ 5. 1. Po zakończeniu okresu aplikacji powinien aplikant poddać się egzaminowi referendarskiemu.

2. Dyrektor Urzędu Zastępstwa Prawnego może odroczyć termin egzaminu o jeden rok.

3. W razie nieprzystąpienia bez usprawiedliwionej przyczyny do egzaminu w wyznaczonym terminie lub do ponownego egzaminu (§ 12) aplikant zostaje zwolniony ze służby.

§ 6. Aplikanci składają egzamin referendarski przed komisją egzaminacyjną, ustanowioną przy Urzędzie Zastępstwa Prawnego.

§ 7. 1. Przewodniczącym komisji egzaminacyjnej jest dyrektor lub wicedyrektor Urzędu Zastępstwa Prawnego albo wyznaczony przez dyrektora jeden z naczelników wydziału tego Urzędu.

2. W skład komisji egzaminacyjnej wchodzi ponadto:

- a) dwaj egzaminatorzy, wyznaczeni przez dyrektora Urzędu Zastępstwa Prawnego do pełnienia powyższej funkcji spośród pracowników tego Urzędu, zajmujących stanowiska referendarskie, związane z udzielaniem pomocy prawnej,
- b) sędzia delegowany przez Prezesa Sądu Najwyższego,
- c) adwokat delegowany przez Prezesa Naczelnej Rady Adwokackiej,
- d) przedstawiciel związków zawodowych delegowany przez Centralną Radę Związków Zawodowych.

3. Za udział w posiedzeniach komisji przewodniczący i inni jej członkowie otrzymują wynagrodzenie w wysokości, ustalonej przez Prezesa Rady Ministrów.

§ 8. Przedmiotem egzaminu jest ogół przepisów z zakresu prawa obowiązującego ze specjalnym uwzględnieniem tych jego działów, których znajomość jest niezbędna dla należytego wykonywania czynności zastępstwa sądowego. Ponadto kandydat powinien wykazać się znajomością podstaw marksizmu-leninizmu oraz wiedzy o Polsce Ludowej i świecie współczesnym.

§ 9. Przed przystąpieniem do egzaminu ustnego kandydat składa egzamin pisemny, polegający na opracowaniu dwóch tematów, z których jeden obejmuje opracowanie opinii prawnej, a drugi — pisma procesowego.

§ 10. Przy ocenie wyniku egzaminu należy przede wszystkim uwzględnić wykazany przez kandydata stopień ogólnego wykształcenia prawniczego oraz zdolność do zwięzłego i wyczerpującego ujmowania kwestii prawnych, a także umiejętność stosowania właściwych przepisów.

§ 11. Wynik egzaminu ocenia komisja egzaminacyjna jako: bardzo dobry, dobry, zadawalający lub niezadawalający.

§ 12. W razie niezadawalającego wyniku egzaminu może być powtórzony tylko jeden raz po upływie czasu, który ustali komisja egzaminacyjna.

§ 13. Aplikanci b. Prokuratury Generalnej R. P., zatrudnieni w powyższym urzędzie w dniu przejścia jego funkcji przez organy zastępstwa prawnego, odbywają dalszą aplikację według przepisów niniejszego rozporządzenia z zaliczeniem im czasu dotychczas odbytej aplikacji. Mogą być oni dopuszczeni do egzaminu referendarskiego w razie odbycia jednorocznej aplikacji w b. Prokuratury bądź po odbyciu tej aplikacji łącznie w b. Prokuratury i organach zastępstwa prawnego.

§ 14. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów.

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

249

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 14 czerwca 1951 r.

w sprawie przyjmowania kandydatów na I rok studiów do Akademii Wychowania Fizycznego im. gen. broni Karola Świerczewskiego w Warszawie oraz Wyższych Szkół Wychowania Fizycznego w Poznaniu, Wrocławiu i Krakowie na rok szkolny 1951/52.

Na podstawie art. 16, 83 i 85 dekretu z dnia 28 października 1947 r. o organizacji nauki i szkolnictwa wyższego (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 415) w związku z § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 stycznia 1950 r. w sprawie Akademii Wychowania Fizycznego im. gen. broni Karola Świerczewskiego w Warszawie (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 20) oraz § 2 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1950 r. w sprawie przekształcenia Studiów Wychowania Fizycznego przy Akademii Medycznych w Poznaniu, Wrocławiu i Krakowie w Wyższe Szkoły Wychowania Fizycznego (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 273) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Do Akademii Wychowania Fizycznego im. gen. broni Karola Świerczewskiego w Warszawie oraz Wyższych Szkół Wychowania Fizycznego w Poznaniu,

Wrocławiu i Krakowie stosuje się odpowiednio przepisy rozporządzenia Ministrów: Szkół Wyższych i Nauki, Oświaty, Zdrowia oraz Sprawiedliwości z dnia 1 czerwca 1951 r. w sprawie trybu postępowania przy przyjmowaniu kandydatów na I rok studiów do szkół wyższych na rok szkolny 1951/52 (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 246).

2. Do egzaminu wstępnego, o którym mowa w § 8 wymienionego w ust. 1 rozporządzenia, należy dodać dla Akademii Wychowania Fizycznego i Wyższych Szkół Wychowania Fizycznego egzamin ze sprawności fizycznej, którego szczegóły określi instrukcja Głównego Komitetu Kultury Fizycznej.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz